

Subscription

Inland: Rs. 50/- per year.

FOR ADVERTISEMENTS

Apply to:

The Manager,
'Morning Star', Vaddukoddai.

THE MORNING STAR

Registered as a Newspaper at the General Post Office, Sri Lanka
under No. Q/J/64/News/87

Established: 1841: A Christian Weekly: Published Every Friday

Vol. 147 JAFFNA, FRIDAY, 27th FEBRUARY 1987 No 9

RIGHTEOUSNESS EXALTETH A NATION BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE

UNDELIVERED ISSUES

Please re-address all undelivered issues of the Morning Star to:-
The Manager,
'Morning Star',
Vaddukoddai.

Jaffna Christian Union

The Annual meeting of the Jaffna Christian Union was held on Saturday the 21st of February at 9.20 a.m. at the Y.M.C.A. The meeting was presided over by the Chairman Mr. J. G. Arasaratnam. At the election of the new office bearers Mr. Arasaratnam was re-elected Chairman for another year. The Rev. J. Sarvananthan was re-elected Secretary and Mr. P. E. Thanarajasingam was re-elected Asst. Secretary. Mr. W. G. Annappah was re-elected Treasurer.

A decision was taken at this meeting to hold an Ecumenical Youth Conference taking in youth from all member Churches. A special Committee consisting of the Revs. P. Govindaraj, H. S. Jeyachandran and Dev. Anandarajan was appointed to organise this Youth Conference.

It was also decided to plan on an Ecumenical Women's Fellowship Meeting and a Children's Rally. When plans for these are finalised, announcements will be made to the Churches.

The Jaffna College Board of Directors

Mr. A. Rajasingam, retired Vice-Principal of Jaffna College and at present the Administrative Officer in the Diocese has been elected by the staff of Jaffna College as its representative on the Board of Directors of the College. We congratulate him on his election.

At the recent annual meeting of the Board of Directors of the College held on 14th February Mr. A. C. Canagarajah has been elected as Chairman of the Board. Miss C. V. Selliah has been elected Secretary of the Board. Mr. W. N. S. Samuel has been re-elected as Treasurer of the Board. Mr. J. M. Sabaratnam who was out of the Board on Sabbatical has been re-elected a member of the Board.

Obituary

Mr. A. K. Rajendram - Principal, Murasumodai Cluster School and President of the Killinochi YMCA died under tragic circumstances on Wednesday the 11th instant. The funeral took place at Killinochi. Mr. Rajendram who was returning to Killinochi from Colombo was shot dead reportedly by the army during the search operations.

Mr. Rajendram took a keen interest in the social and religious activities of the area. He had served on the Executive Committees of his Church, YMCA and the Jaffna Christian Teachers Guild.

"Eligible Art Thou Now to be the Pope on Mars"

I

Anon of "SATVIEW" do come out of thy SHELL,
Ere you meet PETER at the GATEWAY to HELL;
The latest, laced with spice, "WAITING FOR GOD (OT),"
Does still reveal traces of MARXIST'S SHADOW.

II

One could always spot you out in any crowd,
Of thy friendly visage - we're really proud;
It's dense FOLIAGE has long been your TRADE MARK -
The ANGELS in HEAVEN - Do they your 'SONGS' hark!

III

COULD it be the "DEVIL'S BREW" that inspires Anon
To poke fun at POPES, CARDINALS and Canons!
ANON Dear Aren't you seen at every SUNDAY MASS!
Eligible art thou now, to be the POPE on MARS!

By: Victor S. Kiruparaj.

Medical Mission

by

Dr. Chandra Ambalavanar

(Continued from our last issue)

What Dorothy gave most of all was somehow "all right" despite surface appearances. Patients came to Burrowswood, distraught, haggard at the end of their tether, after minutes with Dorothy in her study they came out with their faces radiant. One of her helpers said "My only explanation is that she brought Christ to them, that it is Christ's healing love and power that restored them to wholeness". Someone else writing about Dorothy and Burrowswood says "I saw no miracle because I sought none. What I did see was a mother who, together with her husband and children had been eared through the death of a beloved son for leukemia. I saw a woman able to carry on with a hellish marriage for the same reason. I saw a young woman with courage to face death from incurable cancer. I saw a blind man whose visits to Burrowswood made a frustrating, difficult life endurable. I do not know whether most people regard such things as miracles but I do know that they made me feel a lot as John the Baptist must have felt when he heard the testimony of Christ's disciples "The blind see, the lame walk, the lepers are cleansed, the deaf hear, the dead are raised, to the poor the Gospel is preached". There must be many places like Burrowswood in other countries. Calcutta to us Mother Theresa in Calcutta carries on her mission of mercy. Can we in the Church say the same of our institutions?

Jesus' ministry of healing was twofold in its thrust. Consisting of the exorcism of demonic possession and a therapy that in psychological jargon might be called psycho-synthesis or a bringing of wholeness, harmony and integration to people whose psychosomatic well being has been eroded or destroyed. This kind of ministry Jesus offered to anyone who recognised his need for healing. Jesus spoke of his ministry of healing as the destruction of Satan's power in human beings and the

coming of God's rule instead. Both were universal in their quality, the symptom (the damage done by demonic forces in the world) and the cure (the healing power of Jesus' presence).

'Medicine is the Medicine of the Person' said Tournier a Swiss psychiatrist. The duty of medicine is sometimes to heal, often to afford relief and always to bring consolation. If this is so, medicine must deal with the whole man. It was Tournier's discovery that to exercise the art of healing it was necessary to combine medical knowledge, psychological understanding and religious insight. Man is a unity of body, mind and spirit. To treat a man is to treat him, therefore in his entirety. The task of the doctor is to help each of his patients to become a person.

It has fallen to the Church at different times and different places, to carry out a healing ministry when the evidence of unmet health needs has become so overwhelming. Such needs are to be heard in a variety of settings, and societies-urban and rural, material plenty and want, industrialised and developing country and nearing the cries the Church has hastened to respond in appropriate ways.

There are two rather different but equally urgent, sets of health needs. One kind are those of urban poor who often present a picture of deprivation, marginality and ill health like that of the poorest third world population. Another kind that of ordinary well-to-do citizens of affluent societies whose psychic tensions, loneliness, alienation, frustration, grief, boredom are reflected in a variety of illness and ailments. In both cases ill health is a product of social and economic pressures. A person's health needs are the needs of a whole being (physical/mental/spiritual whole) and are related to the social/economic/political/cultural context in which each person lives.

Many an affluent country or society has its urban poor and a health care system which effectively bars the urban poor access to quality and even adequate health care. This is also seen in the form of specialists, super specialists

(Continued on page 4)

At Rest

Mrs. S. Arumainayagam

We regret to announce the death which occurred in Colombo on 11.2.87 of Daisy Saravanes Arumainayagam, wife of the late Mr. S. Arumainayagam, a former Headmaster in the Diocese for many years at Telippalai. Mrs. Arumainayagam was an active member of the Telippalai Church till she moved to Colombo to live with her children.

The Funeral Service was held at the residence of her daughter, Karuna at Dematagoda on 15.2.87.

She leaves behind three sons, Jebarayagam, Kirupaharan (Oman) and Dr. Arurajan (UK) and three daughters Nancy Kururajah, Karunavathy Edmund and Arunthy Sellathurai.

Mr. Chelliahpillai Carpenter

We regret to record the death which occurred in Norway on 24.2.87 of Chelliahpillai Carpenter (68) last son of the late Mr. R. Carpenter Canagasingham and Mrs. Canagasingham of Udulvil and brother of Mr. L. S. C. Canagasingham, Mr. P. J. C. Canagasingham the late Pathman Canagasingham and Mrs. Balasingham Weer (UK).

He retired from the Co-operative Department and went abroad last year to join his children in Norway and Canada. He leaves behind besides his wife, Ganaptheepam, three sons and a daughter.

Heard and Shared:

An Observation:

The thief who hung on the cross beside Jesus, died committing the greatest theft of all - for in asking pardon from Christ and chiding his abusive friend - he stole the very heart of Jesus Christ: he stole his "one-way-ticket" to heaven.

There was a competition held in a great hall. There were scholars and teachers and advocates and theologians - all gathered to write out an answer to a question given a few minutes before the examination. The candidates were ready, pens in hand, thought and mind sharpened to fitness and the question was given:

"How did Jesus turn the water into wine?"

The theologians wrote, the advocates wrote and reasoned, the scholars wrote and reasoned, and proved. Just as it was almost time to hand-in the written scripts, in walked a poet who went up and asked for the question. The examiner gave him the question, tongue in cheek. Gales and snickers followed this late comer as he walked to his seat.

When the great men gave their answer scripts, the poet too stood up and handed-in his script of paper which had the winning answer:

"The water seeing its Master, blushed."

- Shriance Mulla

—வே, ப. தனேஸ்வரன்—

மணி வாக்கு

மனிதனின் நற்குணங்கள் அவனின் சுவப்பெட்டியுடன் அடக்கத் தொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. தீய குணங்களோ அவன் இறந்த பின்பும் பிரஸ்தாபிக்கப்படுகின்றன.

உதயதாரகை

மனநிலைகள் மாறிவருகின்றது

இன்று தமிழினம் சுமக்கின்ற கஷ்டங்களுக்கு காரணம் வேறு யாராயும் இரக்கலாம்; எனினும் இந்த நிலைக்குத் தம்மை ஆளாக்கிக் கொண்டவர்கள் தமிழர்களே ஒழுமை அத்தியட்சர் அவர்கள் பேசியதை இங்கே குறிப்பிட வேண்டிய கட்டாயம் எழுந்துள்ளது. ஆங்கிலேயர் ஆட்சியிலே யாழ்ப்பாணம் மிசனரிமார் ஊழியத்தின் மூலம் கல்வி வளம் பெற்றிருந்தது. எனவே ஆங்கிலேயர் ஆட்சியில் பெரும்பாலானவர்கள் தேடி யாழ்ப்பாணத் தமிழர்கள் தெற்கு நோக்கிப்படையெடுத்தனர்.

“அதாவது பனங்காட்டைவிட்டு கறவாக் காட்டுக்கு சொகுசு தேடி ஓடின” தெற்கு நோக்கிச் சென்றவர்கள் அங்கேயே தங்கி விட்டனர்; பின்னர் வடக்கைப் பற்றியோ தமது பாரம்பரிய பூமியை குறித்தோ அவர்கள் கவலைப்படவில்லை. தமக்கு நல்ல வசதியான வாழ்வு கொழும்பையண்டிய பகுதிகளில் தான் இருக்கின்றது என்ற நினைவிலே வாழ்ந்து வந்தனர். பிரிட்டிஷ் ஆட்சியில் இருந்து இலங்கை சுதந்திரம் பெற்ற பொழுதுகூட தமிழ் தலைவர்கள் தமிழர் உரிமை குறித்து சற்று அசதியாய் இருந்து விட்டனர். தமிழ் மக்களும் அந்தக் காலப் பகுதியில் தங்கள் எதிர்காலம் குறித்து சிறிதேனும் சிந்திக்க வில்லை.

ஆங்கிலேயரை தொடர்ந்து வந்த சிங்களத் தலைவர்களுக்கும் சிங்கள மக்களுக்கும் தமிழர்களுடைய துரிதமான வளர்ச்சிப் போக்குகள் பெரிய சவால்களைத் தோற்றுவித்தது எனவே அவர்கள் தமிழர்களை அடக்கியாளும் மனநிலைக்குத்தள்ளப் பட்டனர். இன்னோடே தமிழர் மீதான அடக்குமுறைப்படலங்களும் சங்கிலியாய்த் தொடர்ந்தது அப்பப்போ கலவரங்களைத் தோற்றுவித்து தமிழர்களின் பொருளாதாரத்தின் வளர்ச்சிப் போக்கினைச் குன்றச் செய்தனர்.

பொதுவாக எம்மினத்தை அன்று தொட்டு இன்று வரை பலரும் சுயநல விரும்பிகள், ஒற்றுமையற்றவர்கள், என்றே வரைவிலக்கணப்படுத்தியுள்ளனர். ஆனால் அண்மைக் காலப் போக்குகள் தமிழர்களின் மனநிலை இப்படிப்பட்ட நிலைகளிலிருந்து விடுபட்டுவந்ததாகத் தென்படுகிறது எனது வீடு, எனது பிள்ளை எனது சொத்து, என வாழ்ந்தவர்கள்; எனது உரிமை என்பதைப் பற்றி சிந்திக்காமல் இருந்தார்கள். ஆனால் இன்றைய காலத்தில் அடக்குமுறையின் மத்தியில் எமது உரிமைகள் என்பதைப்பற்றிச் சிந்திக்கும் ஒரு மாறுபட்ட மனநிலைக்கு நாம் தள்ளப்பட்டு விட்டோம். இன்று எத்தனையோ பெருஞ் செல்வத்துடன் சிறப்பாக வாழவேண்டிய இளம் உள்ளங்கள் உரிமையை வென்றெடுக்க தம்மை அர்ப்பணித்துள்ளனர்; இத்தகைய மனநிலை தமிழர் மத்தியில் அண்மைக் காலங்களிலேயே தோன்றியது.

எந்த ஒரு இனத்திற்கோ? மனிதனுக்கோ? அவனது உரிமைகள் மறுக்கப்படும் பொழுதே அவன் கிளர்ந்தெழுகிறான். இதுவரை தென்பகுதியின் நல்ல உவப்பான குளிப்பிரதேசங்களில் அதுவேதான் வாழ்வின் இறுதி இலக்கு என சுகபோகத்தில் எமது இளம் வாழ்ந்தது. எமது பூமியை பாட்டை பிடித்த பனங்காடு எனவும் எண்ணினார். ஆனால் இன்று உண்மையான வாழ்வு ஒரு சுதந்திரமான வாழ்வே என தமிழர் அனைவரும் ஓரளவுக்காவது எண்ணத்தலைப்பட்டு விட்டனர் அன்னிய இனமொன்றுடன அளவற்ற செல்வத்துடன் கூடிவாழ்ந்தவர்களின் மனப்பாங்குகள் திசைதிருப்பப்பட்டுவிட்டது. மிகவும் அண்மையில் “இந்தியன் ரூடே” நிருபர் யாழ்ப்பிரஜைகளை பேட்டி கண்டதில்! இன்று தமிழ் மக்கள் எந்தவித சவாலையும் எதிர் நோக்கும் மனப்பாங்கைப் பெற்று விட்டனர் என்பது தெளிவாகியுள்ளது எனவே இன்றைய மேது மக்களின் மனநிலைகள் பெரிதும் மாறுதலைடுத்து வகுகின்றது.

எண்ணங்கள்

★ இன்று உலகில் அறிவாளிகள் பலருண்டு. ஆனால் அன்பு நெஞ்சு முள்ளவர்கள் மிகச் சிலரே. நீ பின்னவர் அணியில் பெருமை பேராடு சேர்,

★ நன்மை செய்வது எளிது; மன்னிப்பதுகூட எளிது. செய்த நன்மையையும் அளித்த மன்னிப்பையும் பிரதகு கூறுக வாழ்வை மிகச் சேடும்,

மண்ணிற்காய் விண்ணவன்

விண்ணகத்தை ஜோதியெய்தும் மண்ணில் வந்தது நிகழைபல சுமப்பதற்காய் தன்னைத் தந்தது விந்தைபல புரிவதற்காய் மனுவரு வாடி கந்தைத்துணி சுற்றியங்கே காட்சி தந்தது.

ஆண்டுபல அகன்றுசென்று மறைந்த விட்டது இஸ்ரவேலின் அடிமைநிலை மறையவே யிலை இந்தநிலை என்முடமடும் தொடருமோ என்ற? எங்கி வாழ்ந்த இஸ்ரவேலர் விடிவுண்டனர்.

ஏங்கி வாழ்ந்த இஸ்ரவேலர் விடிவுண்டிட வருவார் ஒருராஜா எனவழியை பார்த்தனர் வீரமுள்ள ராஜாவந்த பிறப்பார் தம்முள்ளே அவராட்சி தன்னில் அடிமைநிலை அடலுமென்றனர்.

எண்ணில்லாத நன்மைசெய்ய பிரத்த மன்னவன் ஏழ்மையாக பிறந்ததனை ஏறமக் கொன்னவே பாவப்பட்ட மனிதருலம் மறத்தே விட்டது சாகுமட்டும் அவரைப்பற்றி பழித்தே சொன்னது.

சாவிலுலே வாழ்வுகாட்ட வந்த செய்தைய சடுதியாக உணர்த்திடவே உயிர்த தெழுந்தாரே உயிர்த்தெழுந்த உணமைநிலை உரைத்த மனைவன் உலகமுய்ய எனதஜீவன கொடுத்தேன என்றான்.

தாழ்மைகோலம் ஏற்றவராம் தான்கு வந்த தவிப்புள்ள மாந்தருக்காய் வேண்டி சுமந்து முடிசல்லா வாழ்வொன்ற விண்ணிலே யிருக்கு என்றபெரும் உணமைநிலை உரைத்த எகிலர்.

வே ப தனேஸ்வரன்

தியானம்

காணுமல் விசுவாசிக்ிறவர்கள் பாக்கியவான்கள்

ஒரு முறை தெற்கு அராவியிலிருந்து ஒருவர் என்விட்டிருந்து வந்தார். தெற்கு அராவியைத் தியசாஸிலே கொட்டைகாட்டு ஆஸ்பத்திரி மன்னர் அந்த ஒருவர் இருக்காரார் அவர் உங்களை வான விருப்புகிறார் என்ற கூறினார். அவரைநான் சென்ற பார்த்தபொழுது நாம் ஒரு

7ம் செப்டெம்பர்

புரட்டஸ்தாந்து கிறிஸ்தவ ரொன்மம், கிறிஸ்த முறைப்படி தனது அடக்க ஆராதனை நடத்தப்பட வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொண்டார். ஸ்சரித்தபொழுது அவர் இராணுவ அடடெயிவாளினால் மன்னரில் இருந்த உடைமைகளையாவது நயுபு திறந்த விட்டாரென்றும் அவருக்கு இருந்த ஒரேமகன், வெளிநாட்டுக்கு ஆட்களை அனுப்பும் ஏஜென்சியினால் ஏமாற்றப்பட்டவர் என்றும் அறந்தேன். ஏஜென்சியினால் ஏமாற்றப்பட்ட சோதா தாளமல மகனான ஒரு குழந்தை இறந்தவிட்டாரென்றும் கூறினார்கள். மனைவி மறைந்தால் வருடங்கள் என்மணர் இப்பொழுது கொட்டைக் காட்டிலிருந்து மிக மிகத் தொலைவிலுள்ள இரகச உறவினரான நம்பி இங்கு வந்து படுக்குள்ளார் என்றனர். இருதய நேயினால் பிடிக்கப்பட்டிருந்த அவரை நான் பலதடவை சென்ற பார்த்தேன் வட்டுக்கோட்டைச் சேமக் காணியில் அடக்க ஆராதனையை நடத்த உத்தரவு பெற்றமகனொண்டேன். இது அங்கிருந்த இந்த உறவினர் ஒருக்குப் பிடிக்கவில்லை கிறிஸ்தவ அடக்க ஆராதனை தடைப்பட்டு விடுமோவென்று அவர் பயந்தார்.

ஆனால் அந்த சோதாயமான குழவிலும் அந்தப் பெரியவர் இயேசுவை எனக்கெல்லாம், அவர் தான் என்னை இதுவரை காப்பாற்றியவர், அவருக்கே ஸ்தோத்திரம் என்ற கூறிக்கொண்டிருந்தார்.

“இஸ்ரவேலிலும் இப்படிப்பட்ட விசுவாசத்தை நான் வானவில்லில்” என்று என் வாய் உறியது. சில நாட்களின் பின்னர் அவர் மரித்தார். அடக்க ஆராதனை வட்டுக்கோட்டையில் நடைபெற்றது.

உயிர்த்தெழுந்த இயேசு தோமாவைப் பார்த்து “தோமாவே நீ கண்டு விசுவாசிக்ிறுய் காணுமல் விசுவாசிக்ிறவர்கள் பாக்கியவான்கள் எங்கள்.”

“காணப்படுபவைகளோ அபித்தியமானவை, காணப்படாதவைகளோ நித்தியமானவைகள்” என்று அப்போஸ்தலன்களே புகள் எழுதினர்.

பல வருடங்களுக்கு முன் இலங்கையிலுள்ள சோவிக்ர தோட்டமொன்றில் ஒரு பத்தியுள்ள கங்காணி இருந்தார். அவர் கவிசேட வாஞ்சையுள்ளவர். இரவு நேரங்களில் கவிசேட கூட்டங்கள் நடத்தி கிறிஸ்தவையொழி கூறிக்கொண்டார். ஒரு முறை சோவிக்ர தோட்டத்தில் பாலியி தெருவாய் போய் ஒரு மூலம் அவருடைய ஆர பிள்ளை ஒரு உறக்கவர் ஆனால் அந்தக் கங்காணி தொடராத உறசாத்தடை தமது கவிசேடப் பணியை நடத்தினார். இது எப்படி? என்ற கேட்டபொழுது அவர் “எந்தத் ஆம்பேரை எந்தத் கொண்டு விட்டார் ஆயே இன்னும் ஆம்பேரை கவிதில் தவர்களாகக் கொள்ளவேண்டும” என்று கூறினார். இதனிலேதான் எபிரேய நிருப ஆக்கிபோன், “விசுவாசமானது, காணப்படாதவைகளின் நிச்சயமுயிருக்கிறது” என்று எழுதினார்.

EDITORIAL

Current Events and Comments

Seventh Session of Parliament

Every bit of available evidence suggests that the two groups — the Sri Lankan government and the dominant Tamil militant group — the LTTE, are yet far apart as ever on the central strategic issue of carving out a Tamil Homeland in Sri Lanka and on the issue of a resumption of the Peace Talks, with the LTTE at the PEACE TABLE.

Opening the Seventh Session of Parliament on 19-2-87, President Jayawardene placed before the House the full text of Prime Minister Rajiv Gandhi's "message" to him sent through the Indian High Commissioner, J. N. Dixit on 9-2-87 and also the full text of his own reply sent to the Prime Minister of India on 13-2-87.

The thrust of the Indian Prime Minister's "message" was that it was not possible for India to resume discussions with the Tamil militants, on the Sri Lankan Tamil problem, till Sri Lanka halts her military operations, clearly affirms her proposals of 19-12-86 "as a basis and beginning point" and agrees to the final act of forging the agreement with the Tamil Group at the PEACE TABLE.

The reply of the Sri Lankan President was that it was not possible for Sri Lanka to resume the Peace Talks till the Militant Group lays down its arms and desists from interfering with the legal administration of the area. If and when Talks commence on the fulfilment of these conditions, prisoners held under the PIA "without charges against them" will be released.

The situation is redolent of an anecdote of a US Ambassador (Arthur Goldberg), to the UN, who once described the complexity of his Mission in these words: — "It's like the young man who says to his girl 'if I ask you to marry me, will you say 'yes'. The answer is 'if I say 'yes', will you ask me to marry you'".

The Human and Economic Toll

"Face lifts do not stop the stiffening of tissues" says a medical journal "they also only disguise it". The PEACE TALKS will only be a means of disguising the stiffening of our political 'tissues', unless a tangible effort is made to stop immediately the toll of human life in this country and the country's precipitous plunge into economic quicksands.

According to figures given by Finance Minister Ronnie de Mel tourism in Sri Lanka has dropped by 45 per cent since 1983. Against 450,000 tourists in 1983, the figure now is 250,000. Fishing and rice-production has also suffered. Northern Sri Lanka accounted for half the island's fish haul. But now it has almost come to a halt. Rice production in the Northern and Eastern provinces has come down to 10 per cent of what it was in 1983. [Tamil Times, January 1987].

The figure of 4000 who died of violence which the President has given in his Address, as the toll of human life in the war — (a figure which includes civilians and security forces), is probably the official Police record. The government position is that so long as no civilian eye-witnesses come forward to give evidence in an investigation conducted by the army authorities, the assumption is that there are no civilian casualties. On this subject, we have commented earlier in these columns. According to figures furnished by the TULF politbureau (from Madras), 10,000 Tamils have been killed in Sri Lanka since the last week of January this year [Eelanadu 23-2-87].

New Sensitivities

Despite the occasional outbursts of hyperbolic rhetoric about "standing up to the terrorists", signs are not wanting at higher levels of leadership, of mistakes to be rectified, of attitudes to be changed, and of a new sensitivity to take root in this country replacing the "all is well" bulletins.

Finance Minister Ronnie de Mel, the most articulate in the Cabinet for PEACE in the country with a measure of justice, has made some candid comments at the Trinity College Prize Giving on 13-2-87:—

"The Sinhalese, on their part must also search their hearts and see whether the Tamil people of this country have genuine grievances. Is there an element of truth in their claim that they have been discriminated against; particularly in employment for the past 20 years? If so, should we not do something about it. Peace must be established and established with honour. A Peace with honour only on one side is no peace at all"

[Italics ours],

At a Seminar on Human Rights held at the Sri Lanka Foundation on 18-2-87, organised by the Police Department, Minister of National Security, the Chief Guest is reported to have said somewhat ruefully:—

Medical Mission

(Continued from page 1)

high technology that is offered towards a small percentage of the populace which has further put medicine out of reach of the masses. This is unfortunately so in the poorer third world countries which have scant resources for such ivory tower institutions. In some instances the Church itself having helped to establish some of these institutions has begun to feel guilty. The developing countries face worse troubles with the ever increasing drain and where the State encourages private practice, as in ours.

The W. H. O. and the Church have realised that this kind of health service is totally inadequate to meet that health needs of millions. The Church having blundered is now again a pioneer along with other organisations like the WHO, WCC, in the concept of primary health for the poor. The aids of health care as experienced by WHO is that health is not just the absence of disease but a state of physical, mental and social and (to which the Christian community might add) spiritual well being. Health for all by the year 2000 A. D. is the target set by WHO. Such a goal while sounding overly optimistic and unrealistic may still be a goal worth striving for. This deflation itself therefore implies that doctors are not the only answer to this problem.

It is therefore possible for the Church to get involved in all aspects of community medicine by assisting the government and other agencies. Some of the Churches in America have responded by creating a Consortium of Wholistic Health Centres Incorporated. These provide Centres of Health Care and social activities for the community. They provide wholistic care. A physician, social worker and pastoral counsellor work together as a team of consultants to the patients. Thus a whole congregation and whole community can be involved.

In the developing countries such as ours, the government has made great strides in establishing primary health care which is still wanting in many aspects and this is where non-government bodies like the Church can play a role. In this concept of primary health care, where once people moved to a central place, such as a hospital, we try to bring about ideal conditions of a healing community by working within and with the community, for example, with the community, for example, with their understanding co-operation and full participation. This certainly does not deny the role of large institutions which are still necessary but to place more emphasis on primary health care. And the Church's medical mission with the stress on the spiritual can make it a truly wholistic approach.

(to be continued)

"We are well known for enforcing human rights in times of normalcy. Most countries fail in times of crisis. I think the challenge before us is to do that in times of crisis."

DN 20-2-87.

Late in her life, Helen Keller, deaf and blind from birth is reported to have said that she wished she had done more to alleviate the plight of the deaf than of the blind. Blindness is an environmental disability. It separates the afflicted from things. But deafness is a communication difficulty. It separates the deaf people from other people. "Deafness" to the Tamil aspirations and violations of human rights during a time of political crisis have been the key problems afflicting the government.

Sri Lanka is a country where seven million people exist on Food Stamps, with the Rs 600 a month, monthly income as the poverty line, a large segment of our people live a notch above poverty. What is important to reflect in this backdrop is the act of imposition of a fuel embargo on a section of the people of the country. We know of a young mother who had to pay Rs 425 as car hire to take her child gravely ill, to the hospital — just a half hour run from her home.

In Sri Lanka, the Death Penalty remains only on the Statute book. No one discusses seriously the question if in some cases it should be implemented. What's sauce for the goose is sauce for the gander.

The Peace Process

It is a valid point which Minister Thondaman has made to newsmen at Pottamangalam recently "It is not enough for India to shout "wolf! wolf!" each time the Sri Lankan government is tempted to opt for a military offensive". India, the Minister said, should act more positively in the issue even to the point of formulating "a base principle" which could bridge the 'gap'.

But India's help with a more positive gesture would be forthcoming and possible, according to CONGRESS, the Journal of the CWC, only "if the Sri Lankan Army will be disciplined and restrained".

On a hundred yard stick, PEACE may have moved only ten yards, but it must go on. It needs pygmies to destroy but giants to build.

Registered as a Newspaper at the G.P.O., Sri Lanka under No. Q/J/64/News/87.

Printed for the Jaffna Diocese of the Church of South India at Sri Samuganatha Press, Kankesanthurai Road, Jaffna on Friday, 27th February, 1987 and published by Mr. Alvappillai Rajalingham, 330, Navalar Road, Jaff